

θῶσιν ὡς συμπληρωματικαὶ ἀλλήλων, ἐκάστης ἀρμοζούσης ἀκριδῶς εἰς ἀπόδοσιν τοῦ εἶδους ἐκείνου τῆς πληροφορίας, ὅπερ ἡ ἀλλή ἐστὶν ὅλως ἀναρμοδία εἰς τὸ νὰ χορηγήσῃ.

Κινήσεις τῶν ἀστέρων.

Γνωστότατον ὅτι ἡ συνήθης ἐκφρασίς, ἀπλανὴς ἀστήρ, εἶναι ἐσφαλμένη, διότι πᾶς ἀστήρ, ἐφ' ἵκανόν χρόνον παρατηρηθεὶς, φαίνεται κινούμενος. Πράγματι οὐδόλως πιθανόν, ἀπειρώς δὲ μᾶλλον ἀπίθανον τυγχάνει ὅτι τοιοῦτον ἀντικείμενον, οἷον ὁ πραγματικῶς ἀπλανὴς ἀστήρ ὑφίσταται πού ἐν πραγματικότητι. Ὅταν ἡ θέσις ἀστέρος ἀκριβῶς καθορισθῇ διὰ καταμετρήσεων, γενομένων τῇ χρησιμοποιοῦν τοῦ μεσημβρινοῦ καὶ ὅταν μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν τινῶν προσδιορισθῇ ἡ θέσις τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος διὰ παρατηρήσεων, συχνάκις καθορᾶται ὅτι αἱ δύο θέσεις διαφέρουσιν ἀλλήλων. Ἡ ἐξηγησις τοῦ φαινομένου εἶναι πρόχειρος: ὁ ἀστήρ ἐκινήθη ἀναμφιβόλως κατὰ τὸ μεσολαβήσαν διάστημα. Οὕτως οἱ ἀστερισμοὶ βαθμυδὸν μεταμορφοῦνται τῇ κινήσει τῶν ἀποτελούντων αὐτοὺς διαφόρων ἀστέρων.

Εἶναι ἀληθές ὅτι αἱ κινήσεις εἶναι τόσον βραδεῖαι ὥστε μετὰ παρέλευσιν χιλιάδων ὧν ἐτῶν αἱ μεταβολαί, παρατηρούμεναι, μόλις ἐξισοῦνται πρὸς διατάραξιν τινὰ τοῦ σχήματος. Οὕτω π. χ. τὰς κινήσεις τῶν τῆν Μεγάλῃν Ἀρκτον ἀποτελούντων ἀστέρων γινώσκουμεν τόσον ἐπαρκῶς ὥστε δυνάμεθα νὰ γινώσκωμεν τὴν θέσιν τῶν ἀστέρων οἷα ἡτο πρόδ' ἑκα χιλιάδων ἐτῶν ἢ οἷα ἔσται κατόπιν δέκα χιλιάδων ἐτῶν καὶ μολοντί ἀναμφιβόλως παραμυθῶσιν τις φαίνεται ἐν ἐκάστη τῶν εἰκόνων τούτων ἀπὸ τοῦ παρόντος σχήματος τῆς Μεγάλης Ἀρκτου ἡ ταυτότης ὅμως τοῦ ἀστερισμοῦ διατηρεῖται καλῶς ἐν ἐκάστη περιπτώσει. Προφανές ὅμως ὅτι ἂν ἀστήρ τύχῃ νὰ διευθύνηται κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν παρατηρητὴν ἢ ἀπ' εὐθείας ἐκ τούτου ἡ τηλεσκοπικὴ μέθοδος τοῦ προσδιορίζειν τὴν κίνησιν αὐτοῦ ἀποβαίνει πάντῃ ἀνεφάρμοστος. Οὐδεμία κατωρθώθη νὰ παρατηρηθῇ μεταβολὴ ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ. Ἐνταῦθα λοιπὸν τὸ φασματοσκοπίον ἐπέρχεται εἰς πλήρωσιν τοῦ κενοῦ τῆς τοῦ ἀστρονόμου πανοπλίας καὶ ἐκφράζει ἀκριβῶς πᾶν ὅ,τι αἱ ἀρχαῖαι μέθοδοι ἠδυνάτουσαν νὰ δηλώσωσι καὶ τοῦτο μετὰ βεβαιότητος καὶ εὐχερείας, ὑποδεικνυσθὲν εὐρὺ μέλλον τῇ φασματοσκοπικῇ ἐνεργείᾳ.

Χρωματικαὶ δυνάμεις.

Ἡ ἀρχὴ τῆς μεθόδου λαμπρῶς ἐρμηνεύει τὸν βαθμὸν τῆς πλοκῆς τῶν διαφόρων κλάδων τῆς φυσικῆς ἐπιστήμης. Ἀλλ' ἡ ἀρχὴ αὕτη ἦν οἰκεία τοῖς ἀστρονόμοις ἀπὸ ἐτῶν ὧν, ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον διήγειρεν ἥδη τοσοῦτον τὸ ἐνδιαφέρον, εἶναι ἡ εὐχέρεια καὶ ἡ ἐπιτυχία ἐν τῇ νέᾳ αὐτῆς ἐφαρμογῇ. Ἡ λογικὴ τῆς νέας μεθόδου εἶναι ἀπλουστάτη. Οἱ ἡμέτεροι ὀφθαλμοὶ εἶναι οὕτω πως κατηρτισμένοι ὥστε τὰ νεῦρα τοῦ δικτυοειδοῦς χιτῶνος δέχονται ἀριθμὸν τινὰ παλμῶν τοῦ αἰθέρος καθ' ἑκάστον δευτερόλεπτον, ὃ δ' ἐγκέφαλος ἐρμηνεύει, οὕτως εἰπεῖν, τὸ ἀποτέλεσμα, δηλῶν ὅτι ἀκτὶς ἐρυθροῦ π. χ. φωτός εἰσῆλθεν εἰς τὸν ὀφθαλμόν. Μείζων ἀριθμὸς τοιοῦτων παλμῶν κατὰ δευτερόλεπτον ἐρμηνεύεται ἐπίσης ὑπὸ τοῦ ἐγκεφάλου ὡς σήμαινον τὴν ἐπὶ τοῦ δικτυοειδοῦς παρουσίαν κυανοῦ φωτός. Ἐκαστον ἰδιαιτέρον χρῶμα τοῦ φωτεινοῦ φάσματος, τὸ ἐρυθρόν, τὸ πορτοκαλόχρουν, τὸ κίτρινον, τὸ πράσινον, τὸ κυανοῦν, τὸ ἰνδικόν, τὸ ἰώδες, ἀντιστοιχεῖ πρὸς ἀνάλογον ἀριθμὸν παλμῶν κατὰ δευτερόλεπτον. Οὕτως ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἐρμηνεία ἐκάστης ἀκτίνος φωτός ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς, καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὸ χρῶμα αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπὶ τοῦ δικτυοειδοῦς ἐπιγινόμενων κατὰ δευτερόλεπτον παλμῶν. Τῇ αὐξήσει τοῦ κατὰ δευτερόλεπτον ἀριθμοῦ τούτου τῶν παλμῶν καθ' οἷονδήποτε τρόπον τὸ χρῶμα μετακινεῖται πρὸς ἄλλο πλησιέστερον πρὸς τὸ κυανοῦν τέμα τοῦ φωτεινοῦ φάσματος, τῇ ἐλαττώσει δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου τὸ χρῶμα μετακινεῖται ἐπὶ τοῦ φάσματος πρὸς τὴν ἀντίθετον διεύθυνσιν. Ἐκ τῶν παρατηρήσεων τούτων προκύπτει ὅτι τὸ κυανοῦν χρῶμα φωτός, ὃν τρόπον ἐρμηνεύεται ὑπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ, τροποποιεῖται ἀναλόγως ἂν ἡ πηγὴ, ἐξ ἧς τὸ φῶς ἀπορρέει, κινεῖται πρὸς ἡμᾶς ἢ ἀφ' ἡμῶν καὶ ὅτι ἂν ἡ γῆ καὶ ὁ ἀστήρ προσεγγίζωσιν ἀλλήλους, πλείονα κύματα φωτός δεχθῇσεται ὁ δικτυοειδὴς χιτῶν κατὰ δευτερόλεπτον παρὰ ἂν αἱ θέσεις αὐτῶν ἦναι σχετικῶς σταθεραί.

Ἀκριβὴς καταμετρήσις.

Εὐτύχημα εἶναι ὅτι αἱ ἐπὶ τοῦ φωτεινοῦ φάσματος γραμμαὶ παρέχουσιν ἡμῖν ἀκριβὲς μέτρον καταμετρήσεως τοῦ βαθμοῦ τῆς εἰς τὴν κίνησιν ὀφειλομένης μεταβολῆς. Ἄν ἡ τοῦ ἀστέρος κίνησις γίνηται πρὸς ἡμᾶς τότε ὀλόκληρον τὸ σύστημα τῶν γραμμῶν φέρεται πρὸς τὸ κυανοῦν ἄκρον τοῦ φάσματος, ἐνῷ ὅταν ὁ ἀστήρ κινῆται ἀφ' ἡμῶν τότε φέρεται πρὸς τὸ ἐρυθρόν ἄκρον τοῦ φάσματος. Ὁ βαθμὸς δὲ τῆς μεταβολῆς ἀποτελεῖ μέτρον τῆς ταχύτητος τῆς κινήσεως. Αὕτη εἶναι ἡ παρατήρησις, ἥτις ἄγει τὴν μέθοδον ταύτην εἰς τὸν κύκλον τῆς πρακτικῆς ἀστρονομίας. Οὐδεμία ὑπάρχει ἀνάγκη ἀναπτύξεως τῶν ὀπτικῶν, μηχανικῶν καὶ φωτογραφικῶν ἐφαρμογῶν, δι' ὧν ἀπροσδόκητος βαθμὸς ἀκριβείας ἐπετεύχθη ἐν ταῖς καταμετρήσεσιν. Φαίνεται ὅτι ἐν ταῖς δεξιαῖς χερσὶ τοῦ Φόγκελ καὶ Κέελερ εἶναι δυνατόν ἐν εὐνοϊκαῖς περιστάσεσιν νὰ καταμετρηθῇ ἡ ταχύτης τῶν ἐν τῇ φωτεινῇ γραμμῇ ἀντικειμένων μετὰ βαθμοῦ ἀκριβείας μὴ ὑστερούσης πλείοτερον τοῦ 50/10 τοῦ ὅλου ποσοῦ. Ἡ ἐπιτυχία δὲ τοιοῦτου βαθμοῦ ἀκριβείας ὑπὸ ὁρῶν τόσον δυσχερεῖς προκαλεῖ πρᾶγματι ἐκπληξιν. Ὁ σίρ P. Μπῶλ κατόπιν μακροῦ λόγου περὶ ἀνακαλύψεως τινος τοῦ Φόγκελ ἐπάγεται: Γινώσκουμεν τὸ βῆμα καθ' ὃ βαδίζουσιν οἱ ἀστέρες καὶ τὸν χρόνον, ὃν ἀπαιτοῦσι διὰ τὴν πορείαν αὐτῶν, γινώσκουμεν ὁπόσον εὐρὺ εἶναι τὸ στάδιον αὐτῶν, οὕτω δὲ συμπεραίνουμεν ὅτι ἡ ἀπόστασις τῶν συνθετικῶν ἀστέρων ἐν στρογγύλῳ ἀριθμῷ ἀνέρχεται εἰς 150 ἑκατομ. μιλίων. Ἀλλ' ἥδη δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν ἀξιοσημείωτον συμπέρασμα. Γινώσκουμεν τὸ μέγεθος τῆς τροχιάς τῶν ἀστέρων καὶ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐκτελοῦνται αἱ περιστροφαὶ αὐτῶν.

Μεγάλαι προδοκαί.

Ὁ τὸν ὄγκον τῶν σωμάτων καθορίζων εἶναι ὁ μαθηματικὸς, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τοῦ καθορισμοῦ οὐ μικρὰν παρέχει ἐκπληξιν, καθόσον ἀποκαλύπτει ἡμῖν ὅτι ὁ ὄγκος τῶν δύο συνθετικῶν ἀστέρων ἐνὸς τῶν ἀστερισμῶν δὲν εἶναι μικρότερος τοῦ τεσσαρακονταπλασίου ὄγκου τοῦ ἡλίου. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐμποιεῖ πραγματικὴν ἐκπληξιν, ἐνεκα τῆς μεθόδου δι' ἧς ἐπιτυγχάνεται καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς ιδέας, εἰς ἣν καθοδηγεῖ. Πρόπει νὰ σημειωθῇ ὅτε ἐν πᾶσι τούτοις ἡ ἀπόστασις τοῦ ἀστέρος ἀπὸ τῆς γῆς δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει, διότι τὰ ἀποτελέσματα εἰς τὰ ὅποια κατελήξαμεν, εἶναι πάντῃ ἀνεξάρτητα τῆς ἀποστάσεως, ἐν ἧ δύνата νὰ εὐρίσκηται ὁ ἀστήρ. Ἐγινώσκουμεν ἥδη τοὺς ὄγκους ἐνίων δυαδικῶν ἀστέρων τῇ ἐφαρμογῇ τῆς ἀρχαιοτέρας μεθόδου· ἀλλ' ἐν πάσαις ταύταις ταῖς περιπτώσεσιν ὀφείλομεν νὰ γινώσκωμεν ἐκ προτέρων τὴν τοῦ ἀστέρος ἀπόστασιν. Τὸ στοιχεῖον ὅμως τοῦτο εἶναι πάντοτε ἀμφίβολον, ἐν ταῖς πλείεσταις δὲ τῶν περιπτώσεων ἀδύνατος ἀποβαίνει καθ' ὁλόκληριαν ἡ ἀνακάλυψις αὐτοῦ. Νῦν ὅμως δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν μεγάλας προσθήκας εἰς τὰς περὶ ἀστέρων, τῶν ὄγκων καὶ τῶν κινήσεων αὐτῶν ἡμετέρας γνώσεις, παρὰ τὴν ὑπαρξίν τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ ἀποστάσεις δύνανται νὰ ἦναι τόσον μεγάλαι ὥστε ἀδύνατος ν' ἀποβαῖν ἡ ἐκτίμησις αὐτῶν διὰ τῶν εἰς τὴν διὰθεσιν ἡμῶν μέσων. Τὰ δοθέντα παραδείγματα ἀρκοῦσιν εἰς τὸ νὰ καταδειχθῇ ἡ ποικιλία τῆς νέας μεθόδου. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καθίστησι τὸ ἐνεστώτα καιρὸν τόσον πλήρη εὐσιώνων ὑποσχέσεων εἶναι ὁ συνδυασμὸς τῆς φωτογραφίας μετὰ τῆς φασματοσκοπικῆς. Ἡ βελτίωσις ἡ πρόοδος ἀμφοτέρων τούτων τῶν τεχνῶν ἐγένετο ταυτοχρόνως, τὸ δὲ ποδὸν τῶν λεπτομερειῶν, αἵτινες περιλαμβάνονται ἐν ταῖς τοιαύταις φωτογραφικαῖς εἰκόσιν ἡλιακῶν φασμάτων, οἷαι αἱ ἐσχάτως ἐπιτετυχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Πίκερριγκ καὶ τοῦ κ. Λόικνερ, καταδείκνυσιν τὴν εὐρύτητα τοῦ εἰς τὴν διερεύνησιν διανοιγομένου σταδίου.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Αἱ ἰαπωνίδες κόραι κατ' οἶκον.—Ἐν Ἰαπωνίᾳ δύο τινὲς διδάσκονται τὰ κοράσια· πρῶτον πῶς νὰ θέτῃσιν ἄνθος ἢ κλάδον φύλ-

λων ἐντὸς δοχείου καὶ δευτέρον τὴν τρόπον τοῦ παίζειν κιθάραν. Ἄν μεταβῇτε εἰς ἰαπωνικὸν οἶκον, λέγει περιηγητής, ἀκούετε λεπτὴν ἤχον ἐξ ἐκάστου σχεδὸν δωματίου, ἐθίζεσθε δὲ εἰς τὸ ἀπαλὸν καὶ ἐλαφρὸν τοῦτο εἶδος τῆς μουσικῆς. Ὡς τρόπον ἐξοικειοῦσθε πρὸς τὸν ἤχον τοῦ ἐκ πηγῆς ρέοντος ὕδατος. Οὐδεὶς φαίνεται ὑπάρχων ἐν Ἰαπωνίᾳ οἶκος, στερούμενος δοχείων ἀνθῶν, εἰκόνος ἐν τῷ τοίχῳ ἢ κιθάρας. Οἱ Ἰάπωνες ἔχουσι τέσσαρα εἶδη κιθάρας ἢ σαμβίκης (άρπας). Ἡ σαμ-σὶν ἀποτελεῖ τὸ κοινὸν εἶδος. ἔχει δὲ μακρὸν μέλανα λαμὸν, τετραγώνον ἡγεῖον κεκαλυμμένον ὑπὸ δέρματος γαλῆς καὶ τρεῖς χορδὰς ἢ σύρματα· ὁ παίζων πλήττει αὐτὰς διὰ περιέρρου λεπτοῦ τεμαχίου ἐλεφαντόδοντος ἢ καὶ διὰ τῶν δακτύλων. Ἄλλο τοιοῦτο ὄργανον εἶναι τὸ κότεο μετὰ τῶν τριωνκαίδεκα χορδῶν αὐτοῦ, ἄλλο πάλιν μετὰ τεσσαρῶν χορδῶν καὶ τέλος εἶδος λεπτῆς σαμβίκης, εἰταγθεῖσης ἐκ Σινικῆς καὶ καλουμένης γίρικεν. Ἡ γίρικεν ἔχει τρεῖς σειρὰς συρμάτων ἐὰν δὲ ἡ παίζουσα κήρη εἶναι ἐπιδεξία μουσικὴς ἐκτελεῖ λαμπρότατα τεμάχια ἐπὶ τῆς σινικῆς αὐτῆς σαμβίκης. Διὰ τῶν ροδοχρόων ἄκρων τῶν δακτύλων τῶν μικρῶν φαῖων αὐτῆς χειρῶν δύναται νὰ παραγάγῃ ἐκ τῶν συρμάτων ὅλα τὰ εἶδη τῶν φωνῶν τῶν ἰαπωνικῶν πτηνῶν καὶ τῶν ἀγρίων ἰαπωνικῶν θηρίων. Οἱ Ἰάπωνες τόσον ἀγαπῶσι τὴν μουσικὴν ὥστε σπανίως γευματίζουσιν ἀνευ σαμβίκης ἢ κιθάρας.

Τοῦ λόγου περὶ τῶν ἰαπωνικῶν κορῶν γενομένου προσημειώθη ἐνταῦθα ὅτι αὐταὶ ἔχουσιν ὠραιότητα ὀνόματα, ὀνόματα δηλ. ἅτινα σημαίνουν «μικρὰ χρυσάλλια», «ἀργυροχρῶν πτηνόν», «λευκὴ λάμψις», «ἡ καθιστώσα τὸ ἄνθος λαμπρόν». «ἀδαμαντίνη σαμβίκη» καὶ ἄλλα τοιαῦτα τερπνά.

Πόλκα (ἡ ἀρχὴ αὐτῆς). — Οἱ χορεύοντες τὴν πόλκαν ἀγνοοῦσιν ἀναμειβόμενος πῶς αὕτη παρήχθη καὶ πόθεν ἔλαβε τὸ πρᾶξον τοῦτο ὄνομα. Ἐν Αὐστρίᾳ ἀφηγούνται ὅτι ὁφείλεται εἰς τὴν ἰδιοτροπίαν θεραπαίνης, ἣτις, στενοχωρουμένη ἐν τῷ μαγειρείῳ, ἤρξατο χωρεῖν βιαίως πῶς, ψάλλουσα δ' ἄμα χάριν τοῦ χοροῦ, ἐθνικὸν τι ἔσμα. Οἱ κύριοι αὐτῆς, οὕτως αὐτὴν κατὰλαβόντες, προτεκάλεταν ἀμέσως εἰς τὴν αἴθουσαν, ὅπου ἐκ νέου ἐχόρευεν ἐνώπιον μουσικοῦ τινος, Ἰωσήφ Νερούδα τοῦνομα, ὅστις ἐσημείωνε τὴν τε μουσικὴν καὶ τὸ βῆμα. Μετὰ τινα χρόνον, ὁ νέος οὗτος χορὸς ἐδοκιμάσθη ἐν χορῷ τῶν ἀστῶν. Ταῦτα συνέβηον τῷ 1830.

Τῷ 1835 ὁ αὐτὸς χορὸς ἐνεφανίσθη ἐν Πράγῃ, ὅπου ἔλαβε τὸ ὄνομα πόλκα. Ἐνεκα τοῦ κατ' αὐτὸν χρησιμοποιομένου ἡμίσεος βήματος, τῆς λέξεως πόλκα α σημαίνουσης τσεχικῇ ἡμισυς.

Μετὰ τετραετίαν ἔκτοτε, τῷ 1839, ἡ πόλκα εἰσῆλθον εἰς Βιέννην, ὅπου μανιωδῶς ἐχορεύετο· πολλοὶ τότε μουσουργοὶ ἤρξαντο γράφοντες παρὰπλήγια μουσικὰ τεμάχια· εἰς τούτους συγκαταλέγονται καὶ ὁ Ἰωσήφ Λίννερ, ὁ Στράους κλπ. μὴ λησμονομένου καὶ τοῦ Φραγκίσκου Οὐνάρ, ὅστις ἔγραψεν, ὡς λέγεται, τὴν πρώτην ἐκτυπωθεῖσαν πόλκαν.

Ἡ παραγωγὴ τοῦ καπνοῦ. — Ἐν ταῖς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν τῆς Γαλλίας καταρτισθεῖσαις στατιστικαῖς ἡ τῆς τοῦ καπνοῦ παραγωγῆς περιλαμβάνει ἱκανῶς περιέρρους λεπτομερείας περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς καταναλώσεως καὶ τῶν διαφορῶν αὐτῆς μορφῶν.

Τὸ ὅλκον βάρους τῶν κατὰ τὸ 1890 πωληθέντων καπνῶν ἀνέρχεται εἰς τὸ μέγα ποσὸν τῶν 36,157,644 χιλιογράμμων, παρασχόντων εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον πρόσδοτον 32,164,759 φράγκων. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι εἶναι οἱ αὐτοὶ περίπου πρὸς τοὺς τοῦ 1889.

Τὸ μέσον ποσὸν τῆς καταναλώσεως ἀνέρχεται εἰς 938 γραμμάρια κατ' ἄτομον.

Περίεργον γεγονός ἐν τῇ καταναλώσει ἀποτελεῖ ἡ διαρκὴς ἐλάττωσις τοῦ ποσοῦ τοῦ ταμβάκου, ἡ χρῆσις τοῦ ὁποῦο τείνει συνεχῶς εἰς περιορισμὸν.

Ἰδοὺ δὲ πῶς ἀναλύεται τὸ υπερβολικὸν τοῦτο ποσὸν τῶν 36 ἑκατ. χιλιογράμμων καπνοῦ, ὃν ἀπορροφῶσιν οἱ καταναλωταί :

Ἐἷνα σιγάρα (Χαβάνας ἢ ἄλλα, 10,154 χιλιογρ., ἀντιπροσωπεύοντα ποσὸν 799,491 φράγκων.

Σιγάρα, κατασκευαζόμενα ἐν Γαλλίᾳ : 3,302,426 χιλιογρ., ἀντιπροσωπεύοντα ποσὸν 55,351,041 φράγκων.

Συγαρέττα παντὸς εἶδους : 851,944 χιλιογρ., ἀντιπροσωπεύοντα ποσὸν 18,787,080 φρ.

Ταμβάκοι : 5,624,035 χιλιόγραμμα, ἀντιπροσωπεύοντα ποσὸν 64,685,736 φράγκων.

Καπνοὶ : 15,931,512 χιλιόγραμμα, ἀντιπροσωπεύοντα ποσὸν 186,046,800 φράγκων.

Καπνοὶ διὰ μίσησιν : 693,727 χιλιογρ., ἀντιπροσωπεύοντα ποσὸν 8,571,313 φράγκων.

Καπνοὶ ἡλαττωμένων τιμῶν, πωλούμενοι ἐν ταῖς παραμεθορίαις ζώναις : 6,958,654 χιλιογρ., παριστῶντα ποσὸν 22,315,030 φράγκων.

Καπνοὶ μικρῆς τιμῆς, παραδιδόμενοι εἰς τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικόν : 1,911,016 χιλιογρ., ἀντιπροσωπεύοντα ποσὸν 2,830,421 φρ.

Ἐκτὸς τῆς ἐκ διαλειμάτων πωλήσεως, ἣτις ἀποτελεῖ τὸ πλεῖστον τῶν ὅλων πωλήσεων (364 ἑκατομ. φράγκων ἐπὶ 372 ἑκατομ. φρ.), ὑπάρχουσι καὶ αἱ ἄμεσοι πωλήσεις πρὸς τοὺς καταναλωτάς, ὧν τὸ ποσὸν ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τῆς διαφορᾶς τῶν δύο τούτων ἀριθμῶν ἥτοι περὶ τὰ 8 ἑκατομ. Τὸ πλεῖστον τῶν ὀκτὼ τούτων ἑκατομμυρίων πρέρχεται ἐκ τῆς ἀμέσου πωλήσεως τῶν σιγάρων τῆς Χαβάνας, τὸ ποσὸν τῶν ὁποίων ἀνέρχεται εἰς 3,194,118 φράγκων.

Σημειώσωμεν ἐν τέλει καὶ τὴν ἐξῆς τελευταίαν λεπτομέρειαν ὅτι ἡ Γαλλία ἐπώλησε τῷ 1890 δι' ἐξαγωγῆν 197,186 χιλιόγραμμα σιγάρων, σιγαρέττων κλπ. ἀντὶ τοῦ ποσοῦ 1,121,209 φράγκων.

Γυναῖκες δραματογράφοι (ἐν ταῖς χώραις τοῦ Βορρᾶ). — Ἐν ᾧ ἐν Γαλλίᾳ ὀλίγιστοι ἀριθμοῦνται δραματογράφοι γυναῖκες, ἐν Σουηδίᾳ καὶ Δανίᾳ ὑπάρχουσι κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἱκαναὶ συγγραφεῖς διαπρέπουσαι ἐπὶ δραματικῇ τέχνῃ. Μνημονεύσωμεν, π. χ., τῶν ἐν Ἑλσινγκφόρῃ, τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Φιλανδίας, τοιούτων :

Ἡ κ. Ἀννα-Καρλόττα-Λέφφλερ, δούκισσα τοῦ Καγιανέλλου, γνωστοτέρα ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς κ. Ἐδγκρεν, ἣτις ἀνεβίβασεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ σουηδικοῦ θεάτρου τὸ «Ω! ὁ ἔρω», κωμῳδίαν εἰς 2 πράξεις καὶ τῇ 14 μαρτίου, ἐν τῇ αὐτῇ ἐπίσης σκηνῇ, τὴν «Οἰκογενειακὴν εὐημερίαν» δράμα εἰς 3 πράξεις.

Ἡ κ. Μίνα Κάνθ, ἣτις εἶδε διδασκόμενα ἀπὸ τῆς σκηνῆς δύο τῶν ἔργων αὐτῆς ἐν τῷ φιλλανδικῷ θεάτρῳ τὸ Papin perthe εἰς 4 πράξεις τῇ 14 μαρτίου καὶ τὸ Murlovarkaus εἰς 5 πράξεις τῇ 22 μαρτίου.

Ἐν δὲ Κοπεγχάγῃ τοιαῦται γυναῖκες εἰσὶν αἱ ἐξῆς :

Ἡ κ. Ἐ. ἣτις ἐτήρησε τὸ ἀνώνυμον ἐν τῷ τελευταίῳ ἔργῳ ὅπερ ἀνεβίβασθη εἰς τὸ θέατρον τῆς αὐλῆς καὶ ὅπερ ἦν κωμῳδία ὑπὸ τὸν τίτλον : «Μία ὥρα μαθημάτων τῆς ἱστορίας».

Ἡ κ. Ἐμμα Γκάδ, ἣτις παρέσχεν εἰς τὸ αὐτὸ θέατρον τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον : «Μία διασκεδασίς» ἔργον καὶ παράστασιν ἐτέρου ἔργου τῆς ὁποίας, κωμῳδίας, εἰς τρεῖς πράξεις, ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ ἀργυροὶ γάμοι», ἀνήγγελλε τῇ 22 μαρτίου τὸ θέατρον Δάγμαρ διὰ 35ην φορὰν.

Ἡ κ. Μαγδαληνὴ Τόρσεν, πενθερὰ τῆς κ. Ἰμπεν, δανίς τὸ γένος, νορβηγίς δὲ τὸ τε πνεῦμα καὶ τὴν ἀνατροφὴν, γυνὴ ἱλικίας ἐβδομήκοντα καὶ ἐνὸς ἐτῶν, συγκαταλεγμένη σήμερον ἐν ταῖς αξιοσημειωτέραις συγγραφεῦσι τῆς χώρας αὐτῆς καὶ ἡς τὸ ἔργον «Μεταξὺ τεσσάρων τοίχων», εἰς 4 πράξεις, παρασταθὲν ἐν πολλοῖς γερμανικοῖς θεάτροις, ἐπανελήφθη μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας ἐν τῷ θεάτρῳ Δάγμαρ.

Ἐν Χριστιανίᾳ :

Ἡ κ. Λαύρα Κίηλερ, νορβηγίς, ἡς τὸ δράμα εἰς 4 πράξεις ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἱ ἄνδρες τῆς τιμῆς» ἐπανελήφθη.

Ἐν Στοκχόλμῃ :

Ἡ κ. Βικτωρία Βενεδικτσὸν ἡς μικρὰ κωμῳδία, ὑπὸ τὸν τίτλον : «Εἰς τὸ τηλέφωνον», ἀλλεπαλλήλους ἤρατο ἐπιτυχίας.

Πάντα ταῦτα τὰ ἔργα ὅν ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἀξίαν ἀλλ' ἀντιπροσωπεύουσιν ἀξίαν ἱκανῶς σπουδαίαν. Ἐν ταῖς χώραις ταύταις τοῦ Βορρᾶ ἐπικρατεῖ διὰ τὸ θέατρον κίνησις ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ μυθιστόρημα ἐπικρατοῦσαν.

Αἱ γυναῖκες ἀμφισβητοῦσιν αὐτόθι πρὸς τοὺς ἄνδρας τὴν δάφνην τῆς ἐπιτυχίας καὶ ἐν πάσαις ἐκείναις ταῖς χώραις πᾶσαι σχεδὸν διακρίνονται.